

KEKEMELİKTEN HATİPLİĞE GİDEN YOLDA AZİM

Aristoteles ve Platon un çağdaşı olan Demosthones zengin bir kılıç yapımcısının oğluydu. Henüz yedi yaşındayken babası öldü ve büyük bir miras bıraktı. Ama akrabaları Demosthones in küçük oluşundan yararlanarak mirasın büyük bir bölümüne el koydular. Demosthones'e çok az birşey kalmıştı.

Mirasını haksız bir şekilde ele geçiren insanlara karşı dava açma tutkusu ve geleneksel beden eğitimi göremeyecek kadar zayıf bünyeli oluşu Demosthones'i bir karara zorladı. Ülkenin en büyük hatiplerinden birisi olacaktı. Bu onun son kararıydı ve kararından çok önemliydi. Ama ortada çok önemli bir sorun vardı. Demosthones kekemeydi. Sözcükleri anlaşılmasız bir şekilde ve kekeleyerek söylüyordu. Bütün bu olumsuzluklara rağmen o kendini kararına tamamen adanmıştı.

Demosthones sesini geliştirme alıştırmaları yapmak üzere evinin altında bir çalışma odası yaptırdı ve dışarı çıkmamak için saçının yarısını kazıttı. Kekemeliğini alt etmek için ağzına doldurduğu çakıllarla konuşmaya başladı. Ayrıca koşarken şiir okumaya ve boy aynası karşısında sürekli olarak konuşmaya başladı.

Demosthones'in bu çalışmaları uzun yıllar sürdü. Buna karşın gençliğinde halka açık mecliste yaptığı ilk konuşmasında başarısız oldu ve dinleyicilerin hepsi ona güldü. Ama o buna rağmen hiç vazgeçmedi. Çalışmalarını daha da artırdı. Hitabeti her gün gelişti ve ünü ülke sınırlarını aştı. Demosthones artık döneminin en iyisi ve en etkili hatibi olmuştu.